

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dotycząca osiągnięcia naukowego pt. „Przydatność kliniczna muzykoterapii wspierającej oddziaływania rehabilitacyjne u dorosłych chorych na astmę”

Przedmiotem postępowania jest wniosek doktor nauk o kulturze fizycznej Agnieszki Śliwki z dnia 10.02.2021 do Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Kandydatka nie ubiegała się poprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Recenzja zawiera ocenę osiągnięcia naukowego kandydatki na podstawie wymogów określonych w art. 219 ust.1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018r. (Dz. U. z 2021r. poz. 478).

Charakterystyka Habilitantki

Agnieszka Śliwka z domu Węgrzyn ukończyła w roku 2002 instruktorski kurs kwalifikacyjny z dziedziny tańca ludowego. Ukończenie tego kursu uznawane jest za uzyskanie wykształcenia równorzędnego ze średnim specjalistycznym.

W dniu 4 marca 2004 roku Pani Śliwka uzyskała tytuł magistra po ukończeniu studiów wyższych magisterskich na kierunku fizjoterapia (były to studia 4,5 letnie odbywające się w latach 1999-2004). Dyplom z wyróżnieniem i wynikiem bardzo dobrym uzyskała w Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie na Wydziale Rehabilitacji Ruchowej. Agnieszka Śliwka uzyskała prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty o numerze 6533 Uchwałą Krajowej Rady Fizjoterapeutów nr 94/429/I KRF z dnia 28 września 2017 roku. Agnieszka Śliwka kontynuowała swój rozwój naukowy. 7 lipca 2011 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk o kulturze fizycznej na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem „Wpływ rehabilitacji pulmonologicznej uzupełnionej muzykoterapią odbiorczą na parametry oddechowe, poziom lęku i uczucie duszności u chorych na astmę oskrzelową”. Powyżej wymieniony stopień został zatwierdzony przez Radę Wydziału Wychowania Fizycznego i Sportu Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie. Promotorem w przewodzie doktorskim był ówczesny dr hab. prof. nadzw. Roman Nowobilski, a recenzentami prof. dr hab. Aleksander Tyka, dr hab. Aleksander Barinow-Wojewódzki i dr hab. prof. nadzw. Monika Guskowska.

Po zakończeniu studiów Agnieszka Śliwka poszerzała swoje umiejętności i kwalifikacje zawodowe. W roku 2009 ukończyła stosowne kursy akredytowane przez International Proprioceptive Neuromuscular Association i została międzynarodowym terapeutą koncepcji PNF. Została również międzynarodowym instruktorem Koncepcji Bobath w roku 2016. Dyplom został wydany przez IBITA (International Bobath Instructor Training Association) – międzynarodowe Towarzystwo, którego punktem zainteresowania jest rehabilitacja

neurologiczna dorosłych. Brała również udział w szkoleniach koncepcji Medycyny Ortopedycznej wg dr James'a Cyriax'a.

Dr Agnieszka Śliwka rozwija swój warsztat badawczy uczestnicząc między innymi w różnych szkoleniach i kursach, między innymi w zakresie metodyki realizacji przeglądów systematycznych, organizowanych przez Małopolski Ośrodek Medycyny Translacyjnej oraz Cochrane Poland. Uczestniczyła w szkoleniach w zakresie statystyki (StatSoftPolska). Szkoliła się w zakresie umiejętności pedagogicznych (AWF Kraków). W 2003 roku uzyskała certyfikat ESOL – Stopień C in the Certificate in English – English for Speakers of Other Languages (University of Cambridge – ESOL Examinations).

Dr Agnieszka Śliwka została powołana przez Radę Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego na promotora pomocniczego dwóch przewodów doktorskich (rok 2019 i 2020). Prowadziła szkolenia m. in. w zakresie nowoczesnych metod rehabilitacji pulmonologicznej (jako instruktor współpracowała w tym wypadku z REHA PLUS Sp. z o.o.)

Prowadziła również różne szkolenia organizowane przez *Stowarzyszenie Fizjoterapia Polska* - na przykład – „Spastyczność kończyny górnej - postępowanie terapeutyczne”, „Model praktyki klinicznej wg koncepcji Bobath; przykład zastosowania w fizjoterapii chorego po udarze mózgu, opis przypadku.”.

Dr Agnieszka Śliwka aktualnie zatrudniona jest jako adiunkt w Zakładzie Rehabilitacji w Chorobach Wewnętrznych na Wydziale Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Ocena osiągnięcia naukowego

Cykl publikacji habilitacyjnych zatytułowany „Przydatność kliniczna muzykoterapii wspierającej oddziaływanie rehabilitacyjne u dorosłych chorych na astmę” stanowi zbiór pięciu oryginalnych artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach znajdujących się na liście MNiSW o łącznej punktacji 141 pkt. Jedna z publikacji stanowiąca przegląd systematyczny została opublikowana w czasopiśmie bez współczynnika oddziaływania (IF), pozostałe cztery w międzynarodowych czasopismach z łącznym współczynnikiem oddziaływania IF=6.879. Habilitantka jest pierwszym autorem we wszystkich publikacjach cyklu, a autorem korespondencyjnym czterokrotnie.

Przedstawiony do oceny cykl prac powstał w latach 2012-2020 jest swoistym podsumowaniem wieloletnich zainteresowań Habilitantki, która łączy pracę badawczą z kliniczną. Przewodnym tematem badań naukowych Aplikantki jest terapeutyczne wykorzystanie muzyki. Omówienie cyklu publikacji Habilitantka rozpoczęła w swoim Autoreferacie od krótkiego wprowadzenia w zagadnienie terapeutycznego wykorzystania muzyki. Następnie przetacza definicję muzykoterapii American Music Therapy Association, rozumianej jako element terapii leczniczej bazującej na dowodach naukowych. W tym ujęciu muzykoterapia to działanie zaplanowane i wdrożone przez wykwalifikowanych muzykoterapeutów oraz przede wszystkim indywidualnie dostosowane do chorego. Autorka cyklu zwraca uwagę, że na przestrzeni lat muzykoterapia przeszła długą drogę, od interwencji postrzeganych jako zupełnie nie związane z medycyną i nauką, aż do momentu, gdy w XXI wieku badacze w ramach wyodrębnionej muzykoterapii neurologicznej dogłębnie analizowali procesy towarzyszące słuchaniu i wytwarzaniu muzyki. W ramach samej muzykoterapii wyodrębniono różne formy - w których chory słucha muzyki improwizowanej lub wcześniej przygotowanej (na żywo); chory może też sam grać na instrumencie lub/i śpiewać/realizować inne aktywności wokalne oraz komponować. Wszystkie te aktywności mogą być łączone również z innymi formami aktywności z zakresu ruchu i sztuki. Interwencje terapeutyczne

wykorzystujące muzykę stosowane są też przez personel medyczny - ten sposób oddziaływania opisywany jest w literaturze jako medycyna muzyczna. Habilitantka odwołując się do konkretnych pozycji publikacji naukowych przypomina, iż fizjoterapię połączoną z muzyką wykorzystywano w ramach interdyscyplinarnych programów terapeutycznych i potwierdzono jej skuteczność w rehabilitacji neurologicznej, ogólnoustrojowej, pediatrycznej i geriatrycznej. W trakcie stosowania fizjoterapii z muzykoterapią obserwuje się poprawę funkcji poznawczych, mowy w przypadkach jej zaburzeń, poprawę nastroju oraz interakcji społecznych - co ma istotny wpływ na mobilizację i aktywizację chorych. Dodatkowo rytm generowany za pomocą instrumentów jest czynnikiem optymalizującym wiele aspektów kontroli ruchu. Skuteczność fizjoterapii połączonej z muzykoterapią przypisuje się równoczesnej stymulacji sieci neurologicznych odpowiedzialnych za pobudzenie, nagrodę, regulację afektu oraz plastyczność wspieraną przez aktywność i uczenie się. W programach rehabilitacji, w których występuje fizjoterapia połączona z muzykoterapią poprawia się nastrój, zmniejsza lęk i strach oraz drażliwość chorych. Muzykoterapia coraz częściej jest wykorzystywana ze względu na nieinwazyjność, powszechną akceptację, niski koszt i łatwość aplikacji nawet w warunkach szpitalnych. Często muzykoterapia służy do wyciszania negatywnych emocji związanych z przebiegiem choroby. Stosowana jest dość powszechnie w psychiatrii i kardiologii i rehabilitacji kardiologicznej oraz chirurgii, onkologii, pulmonologii, intensywnej terapii. Habilitantka każdorazowo opisując oddziaływanie muzykoterapii przywołuje odpowiednie źródła literatury.

Rozpatrując współcześnie potrzebę tworzenia holistycznych programów terapeutycznych, zwraca się uwagę na walory komplementarne zastosowania muzykoterapii, zwłaszcza u chorych z chorobami przewlekłymi. Jedną z takich chorób jest astma. Grupa pacjentów z astmą jest głównym celem prowadzonych badań pochodzących z cyklu habilitacyjnego.

Celem leczenia astmy jest osiągnięcie długoterminowej stabilizacji choroby, co wiąże się z zapobieganiem zaostrzeniom oraz hospitalizacji, zmniejszaniem nasilenia objawów chorobowych, utrzymaniem prawidłowego poziomu aktywności fizycznej oraz sprawności czynnościowej układu oddechowego. Jakość życia chorych z astmą zależy od wielu czynników, również tych, które nie są związane wyłącznie z aktualnym stanem zdrowia. Jakość chorych zależy też od osobowości chorego, od jego stanu psychicznego, od jego sytuacji społecznej oraz sposobu funkcjonowania i poziomu funkcjonowania rodziny.

Weześniejsze definicje muzykoterapii nie zawierały sformułowania, iż działanie muzykoterapii opiera się na dowodach naukowych. Muzyka jako interwencja terapeutyczna, wymaga zastosowanie odpowiedniej metodyki badań, która pozwoli na jej jakościową i ilościową ocenę. W 2012 roku opublikowano wytyczne do przeprowadzenia kontrolowanych, randomizowanych badań w tej dziedzinie.

Pomimo poprawy metodyki badań, ich wyniki nadal nie są spójne.

Z tego powodu dr Agnieszka Śliwka podjęła się badań realizowanych w warunkach klinicznych. Efektem tych badań są oceniane publikacje.

Pierwsza publikacja cyklu - Śliwka A, Nowobilski R, Polczyk R, Nizankowska-Mogilnicka E, Szczeklik A. Mild asthmatics benefit from music therapy. *Journal of Asthma* 2012; (4): 401-408 - przedstawia wyniki prospektywnego, randomizowanego badania przeprowadzonego na Oddziale Pulmonologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie (2005-2008). Badaniem objęci byli pacjenci przyjmowani z powodu zaostrzenia astmy. Oceniano wpływ rehabilitacji pulmonologicznej z muzykoterapią prowadzonej w trakcie hospitalizacji. Plan badania powstał na podstawie wcześniejszych doświadczeń klinicznych i badawczych, które były opublikowane na łamach Polskiego Merkuriusza Lekarskiego oraz Polskiego Archiwum Medycyny Wewnętrznej [Śliwka i wsp., 2006; Nowobilski i wsp., 2005]. Do badania rekrutowano kolejnych chorych w stanie stabilnym, którzy uzyskali skierowanie na

rehabilitację pulmonologiczną. Badanych losowo kwalifikowano do poszczególnych grup. W grupie eksperymentalnej realizowana była rehabilitacja pulmonologiczna uzupełniona muzykoterapią. Prowadzona fizjoterapia opierała się głównie na technikach oczyszczania drzewa oskrzelowego (mobilizacji i ewakuacji wydzieliny), technikach kontroli oddechu, reedukacji wzorca oddechowego i posturalnego z akcentowaniem pracy przepony w oddychaniu torem dolnożebrowym. Program muzykoterapii opracowany przez muzykoterapeutę, obejmował trzy zestawy utworów relaksacyjnych – w celu indywidualizacji i dopasania do preferencji i gustów chorych. Pacjenci mogli po zapoznaniu się z każdym z zestawów wybrać ten, który działał najbardziej kojąco. Analiza efektywności rehabilitacji obejmowała obiektywną ocenę stanu pacjentów oraz wybrane parametry oceny subiektywnej m. in.: elementy wybranych badań czynnościowych układu oddechowego, subiektywne odczucie nasilenia duszności (skala Borga) i lęku (Kwestionariusz Samooceny STAI - lęk jako stan i cecha). Badania realizowano na początku i pod koniec programu rehabilitacji. Obserwowano poprawę parametrów czynnościowych układu oddechowego. Największe efekty zaobserwowano u chorych z astmą lekką poddanych muzykoterapii. Zmniejszenie duszności zarejestrowano w grupie mężczyzn słuchających muzyki. Wyniki pozwoliły na stwierdzenie, że muzykoterapia ze względu swoją nieinwazyjność, akceptację przez chorych, relatywnie niski koszt i łatwość aplikacji w warunkach leczenia szpitalnego, może być metodą, którą warto implementować, myśląc szczególnie o grupie chorych z astmą lekką. Wyniki przeprowadzonego eksperymentu były zaczątkiem do dalszych badań Habilitantki.

Następna pozycja cyklu to : Sliwka A, Wloch T, Tynor D, Nowobilski R. Do asthmatics benefit from music therapy? A systematic review. *Complementary Therapies in Medicine* 2014; 22(4): 756-766

Publikacja ta jest przeglądem systematycznym opracowanym zgodnie z metodyką The PRISMA Statement. [Moher i wsp., 2009]. Celem pracy była ocena skuteczności muzykoterapii stosowanej u chorych na astmę. Przeszukano następujące elektroniczne bazy publikacji naukowych: Medline/PubMed, Embase, SportDiscus, Cochrane Library, Teacher Reference Centre, Web of Science, Academic Search Complete, PsycINFO, PsycARTICLES, PEDro i Scopus. Zakres poszukiwań obejmował okres od stycznia 1992 roku do końca 2013r. Wiarygodność badań włączonych do analizy oceniono za pomocą narzędzia do oceny ryzyka błędu The Cochrane Collaboration's tool for assessing risk of bias [Higgins i wsp., 2011]. Jakość danych i siłę rekomendacji oceniono stosując system GRADE [Guyatt i wsp., 2008]. Do przeglądu włączono 8 badań spełniających założone kryteria (z 876 wstępnie wybranych). Na podstawie przeglądu sformułowano tylko słabe rekomendacje dla wykorzystania muzykoterapii w celu poprawy stanu czynnościowego układu oddechowego i redukcji objawów u chorych z astmą. Jednocześnie wykazano potrzebę dalszych badań, w których oceniałoby się nie tylko wpływ muzyki na objawy zgłaszane przez chorych, ale i obiektywnie mierzone zmienne związane z czynnością układu oddechowego oraz układów odpowiedzialnych za reakcje związane ze stresem.

Kolejny przegląd systematyczny w ocenianym cyklu to: Sliwka A, Filar-Mierzwa K, Marchewka A. Use of choreotherapy in the process of function improvements in older adults. A systematic review. (Zastosowanie choreoterapii w procesie usprawniania osób starszych. Przegląd Systematyczny). *Medical Rehabilitation (Rehabilitacja Medyczna)* 2015; 19(3): 16-28. Celem tego przeglądu systematycznego była ocena skuteczności choreoterapii będącej formą muzykoterapii aktywnej stosowanej w populacji osób starszych. Przegląd wykonano zgodnie z wytycznymi PRISMA (jak poprzedni). Do przeglądu włączano badania eksperymentalne, w których zastosowano dowolną formę choreoterapii u osób starszych, porównując jej skuteczność w stosunku do innej interwencji lub jej braku. Choreoterapia w

analizowanych publikacjach mogła być jedyną formą oddziaływania lub stanowić część postępowania terapeutycznego. Przeszukano anglojęzyczne artykuły z baz PubMed, Embase, Scopus, PEDro publikowane w latach 2000-2013. Do dalszej analizy włączono 18 pozycji z 261. Na podstawie przeglądu można wnioskować o skuteczności tańca jako efektywnej formy zajęć ruchowych dla osób starszych, która wpływa na poprawę zmiennych związanych ze sprawnością aparatu ruchu i samopoczuciem psychicznym tej grupy badanych. Przegląd pokazał jednak szereg problemów metodycznych i wskazał na konieczność stworzenia i przeprowadzenia dobrze zaprojektowanych badań, które pozwolą na wskazanie optymalnego typu i parametrów tańca wykorzystywanego w celu poprawy ściśle określonych zaburzeń ruchowych u osób starszych.

Wyniki wcześniejszych prac przeglądowych i eksperymentalnych z cyklu osiągnięć (związanych z zastosowaniem fizjoterapii pulmonologicznej z muzykoterapią) stały się przyczynkiem do realizacji kolejnych projektów badawczych.

Celem następnego eksperymentu było sprawdzenie, czy różnice w preferencjach muzycznych mogą być wyjaśnione również przez zmienne związane z chorobą, jej ciężkością, czasem trwania, a także indywidualnymi cechami chorych na astmę. Badanie to zostało opisane w publikacji: Sliwka A, Pilinski R, Przybyszowski M, Pieniążek M, Marciniak K, Wloch T, Sladek K, Bochenek G, Nowobilski, R. The influence of asthma severity on patients' music preferences: Hints for music therapists. *Complementary Therapies in Clinical Practice* 2018; 33: 177-183. Opisane badanie przeprowadzono na grupie 86 pacjentów ambulatoryjnych z rozpoznaną astmą. W grupie tej oceniono stopień kontroli choroby (Asthma Control Test; ACT), jakość życia (Asthma Quality of Life), stan zdrowia (General health questionnaire; GHQ), osobowość (Eysenck Personality Questionnaire), wykonywano badanie spirometryczne i ocenę napędu oddechowego. Każdy z badanych odsłuchiwał i oceniał fragmenty 24 różnych utworów muzycznych, opracowanych przez muzykoterapeutę. Była to muzyka relaksacyjna wykonywana: przez orkiestrę lub tylko na fortepianie. Były również odgłosy natury i nowoczesne dźwięki elektroniczne. Najwyżej oceniona została muzyka wykonywana przez orkiestrę, nieco niżej oceniono solówki na instrumentach klawiszowych. Pacjenci z niższą siłą mięśni wdechowych i wydechowych oraz mniejszymi wartościami nasilonej pojemności życiowej oraz starsi preferowali spokojną muzykę klasyczną, wykonywaną przez orkiestrę. Badani lepiej kontrolujący chorobę oraz odznaczający się niższym nasileniem stresu i niższą skłonnością do reakcji lękowych, lepiej oceniali nowoczesną muzykę relaksacyjną z dźwiękami elektronicznymi. Nie wykazano związku pomiędzy jakością życia badanych oraz subiektywnie przez nich ocenionym stanem zdrowia, a preferencjami muzycznymi. Wyniki badania wskazały na powiązanie sprawności układu oddechowego badanych i odczuwanych przez nich objawów astmy z preferencjami muzycznymi.

Rezultaty trzyletniego, prospektywnego, randomizowanego badania z grupą kontrolną zatytułowanego: „Ocena wpływu rehabilitacji pulmonologicznej z muzykoterapią na stan czynnościowy układu oddechowego i stężenie kortyzolu w krwi chorych na astmę” zostały opublikowane w: Śliwka A, Kaszuba M, Piliński R, Pieniążek M, Batkiewicz M, Marciniak K, Bochenek G & Nowobilski R: The comparison between pulmonary rehabilitation with music therapy and pulmonary rehabilitation alone on respiratory drive, cortisol level and asthma control in patients hospitalized with asthma exacerbation. *Journal of Asthma* 2020 Jul 13; 1-10. DOI: 10.1080/02770903.2020.1789874. W celu dostosowania metodologii badania do wymogów medycyny opartej na faktach zaplanowano: zaślepienie terapeutów oraz alternatywną terapię w grupie kontrolnej. Wprowadzono obiektywne zmienne ilościowe w tym: składowe napędu oddechowego oraz ocenę aktywności osi przysadka-podwzgórze-nadnercza do monitorowania wpływu testowanej interwencji. Celem głównym badania

eksperymentalnego była ocena wpływu programu rehabilitacji pulmonologicznej uzupełnionej muzykoterapią odbiorczą na zmienne napędu oddechowego, stężenie kortyzolu, kontrolę choroby oraz jakość życia osób hospitalizowanych z powodu zaostrzenia astmy. Wyniki badania należy traktować jako ważny głos w dyskusji nad skutecznością medycyny muzycznej, stosowanej w warunkach stacjonarnych. Muzykoterapia odbiorcza poprawiła stan psychiczny chorych leczonych z powodu zaostrzenia astmy oraz poprawiła funkcjonowanie ich układu oddechowego.

Podsumowując, prace stanowiące rozprawę habilitacyjną doktor nauk o kulturze fizycznej Agnieszki Śliwki mają istotne znaczenie poznawcze i praktyczne. Cykl publikacji w mojej opinii spełnia wszystkie kryteria obowiązujące w przewodzie habilitacyjnym.

Dodatkowo pragnę podkreślić, że dzięki swojej pracy i dużej aktywności, Habilitantka istotnie przyczynia się do rozwoju naukowego znanej od lat metody terapii, która dotychczas często traktowana była z przymrużeniem oka z powodu niskiego poziomu metodyki badań.

Ocena dorobku naukowego nie wchodzącego w zakres osiągnięcia naukowego

Dr Agnieszka Śliwka poza osiągnięciem naukowym jest autorem/współautorem 21 prac i 16 doniesień zjazdowych. Prace te stanowią - 8 publikacji oryginalnych z IF oraz 7 publikacji oryginalnych bez IF; 5 prac poglądowych bez IF oraz 2 prace popularno-naukowe. Łączna punktacja dorobku bez publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe to 35.729 IF oraz 561 pkt MNiSW.

Liczba cytowań całego dorobku wynosi 50 (bez autocytowań – 47), a współczynnik Hirscha =4 (WoS).

Znacząca część dorobku naukowego (poza osiągnięciem naukowym) obejmowała interdyscyplinarną współpracę z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami badawczymi przy tworzeniu przeglądów systematycznych (obejmujących swym zakresem tematycznym szeroko rozumianą fizjoterapię lub inne interwencje terapeutyczne). Na uwagę zasługują zwłaszcza następujące pozycje:

Śliwka A, Jankowski M, Gross-Sondej I, Storman M, Nowobilski R, Bala MM. *Once-daily long-acting beta2-agonists/inhaled corticosteroids combined inhalers versus inhaled long-acting muscarinic antagonists for people with chronic obstructive pulmonary disease*. Cochrane Database Syst. Rev. (Online) 2018; 8, CD012355: 1-55

Śliwka A, Furgal M, Maga P, Drelicharz L, Mika P, Włoch T, Nowobilski R. *The role of psychopathology in perceiving, reporting and treating intermittent claudication. A systematic review*. Int. Angiol. 2018; 37(5): 335-345.

Waligora M, Bala MM, Koperny M, Wasylewski MT, Strzebonska K, Jaeschke RR, Wozniak A, Piasecki J, Śliwka A, Mitus JW, Polak M, Nowis D, Fergusson D, Kim-melman J. *Risk and surrogate benefit for pediatric Phase I trials in oncology: A systematic review with meta-analysis*. PLOS Med. 2018; 15, 2 e1002505: 1-15.

Udział w pracach zespołów badawczych

Poza wieloosobowymi projektami realizującymi przeglądy systematyczne Habilitantka była członkiem zespołu naukowo-badawczego lub jego kierownikiem w siedmiu zrealizowanych projektach i jest kierownikiem zespołu projektu w toku pt. „Ocena wpływu fizjoterapii aktywizującej mięśnie stabilizacji centralnej na wartości napędu oddechowego u osób z niedowładem połowicznym”.

Habilitantka uczestniczyła w zagranicznych stażach naukowo-dydaktycznych. Na Uniwersytecie Ludwika i Maksymiliana w Monachium przy współpracy z Center for International Health 01.11.2012-01.12.2012. Zespół, w skład którego wchodziła Habilitantka został wyróżniony nagrodą główną za przygotowanie najlepszego projektu. Kolejny staż dr Śliwka odbyła na Uniwersytecie w Jimmie-Etiopia (12.02.2015-20.02.2015).

W ramach międzynarodowej współpracy naukowej Habilitantka recenzowała manuskrypty na zaproszenie redaktorów wielu czasopism medycznych.

Za działalność naukową w roku 2018 otrzymała Indywidualną Nagrodę Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

W ramach obowiązków dydaktycznych dr Agnieszka Śliwka prowadzi zajęcia z przedmiotów: Metody specjalne w fizjoterapii, Dydaktyka fizjoterapii, Podstawy fizjoterapii klinicznej w chorobach wewnętrznych, Fizjoterapia kliniczna w pulmonologii, Fizjoterapia kliniczna w kardiologii oraz Fizjoterapia kliniczna w chorobach wewnętrznych. Przewodniczyła komisjom egzaminacyjnym w trakcie praktycznych egzaminów dyplomowych dla kierunku Fizjoterapia na Wydziale Nauk o Zdrowiu UJCM. Jest promotorem 32 prac licencjackich, 38 magisterskich oraz recenzentem 16 prac magisterskich. Jest też promotorem pomocniczym dwóch prac doktorskich. Brała udział w pracach wielu komisji na szczeblu krajowym i uczelnianym oraz w zespołach ekspertów. Prowadząc działalność dydaktyczną poza uczelnią macierzystą realizowała szereg szkoleń na zaproszenie.

Jest członkiem-założycielem Stowarzyszenia Fizjoterapia Polska, członkiem IBITA, KIF (członek grup eksperckich) oraz członkiem Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Terapeutów Bobath.

Wymienione działania wskazują na dużą aktywność habilitantki i potwierdzają jej kompetencje o charakterze organizacyjnym i dydaktycznym.

Wniosek końcowy

Po zapoznaniu się z życiorysem zawodowym, działalnością dydaktyczną i dorobkiem naukowym doktor nauk o kulturze fizycznej Agnieszki Śliwki stwierdzam, że Habilitantka spełnia wymagania określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021r. poz. 478) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Działalność i dorobek naukowy wykazuje się systematycznym wzrostem. Habilitantka posiada znaczne osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

W związku z powyższym popieram wniosek doktor nauk o kulturze fizycznej Agnieszki Śliwki o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycznej i nauki o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

dr hab. n. med. Jacek Durmała